

Shelach – Numeri 13:1 – 15:41

Aliyah 2 – Numeri 13:21 – 14:7

In deze *aliyah* lezen we over de verkenningstocht van de **twalf verspieders** in het Beloofde Land en over hun verslag daarvan. Enerzijds zijn de vruchten van het land uitstekend en bijzonder groot. Anderzijds zijn er onder de vijanden ook reuzen en zijn de versterkte steden sterk. Zowel de zegen als het gevaar is dus groot in het Beloofde Land. Jozua en Kaleb leggen de nadruk op de grote zegen van het Beloofde Land en vertrouwen erop dat God hen dat land kan geven. De overige tien verspieder leggen de nadruk op de sterke vijanden en zeggen dat ze het land nooit in kunnen nemen. Dit leidt tot grote weerstand onder het volk.

We hebben in de eerste *aliyah* al gezien dat **God Zelf** de opdracht gaf om het Beloofde Land te verkennen. Het is bijzonder om te zien hoe God steeds de **samenwerking met mensen** opzoekt. Hij had het volk ook gewoon zonder verkenningstocht het Beloofde Land in kunnen leiden, maar Hij koos ervoor om het volk vooraf te laten ontdekken dat de zegen en de vijanden allebei groot waren. Zo stelde Hij hen voor een keuze: zouden ze Hem vertrouwen of niet?

Zo zien we dat God steeds de samenwerking met mensen opzoekt. Dit geldt niet alleen voor de inname van het letterlijke Beloofde Land, maar ook voor het **profetisch verkennen** van wat God allemaal voor ons in petto heeft. In Amos 3:7 staat dat de Heer niets doet, zonder dat te laten weten aan zijn profeten. God laat altijd van tevoren zien wat Hij gaat doen. Hij handelt niet alleen, maar altijd samen met mensen.

Dit heeft te maken met wat er in Psalm 115:16 staat geschreven: *De hemel, de hemel is van de Heer, maar de aarde heeft Hij aan de mensenkinderen gegeven.* In de hemel volvoert God zijn wil, zonder mensen daarbij te raadplegen. Het **gezag over de aarde** heeft Hij echter aan de **mensen** toevertrouwd. Zij zijn aangesteld over de aarde en zijn daar verantwoordelijk voor. In zekere zin kan God dus niets op aarde doen, zonder de instemming van en samenwerking met mensen. Dan zou Hij ingaan tegen zijn eigen overdracht van autoriteit aan de mensen.

Daarom openbaart God altijd zijn plannen van tevoren aan zijn profeten. Dit kan over oordelen en acties van God gaan, maar dit kan ook gaan over geestelijke zegeningen, die God heeft klaarliggen. In dat laatste geval laat God zijn profeten net als de twalf verspieders een **geestelijk land van zegeningen verkennen**. Daarbij zullen zij ontdekken dat Gods zegeningen enorm en groots zijn en ook dat de tegenstand van de boze groot zal zijn. Deze gaan samen op. Op dat moment wordt een keuze gevraagd van de profeten en ook van de andere gelovigen: **vertrouwen we op God** en focussen we ons op de zegeningen? Of **laten we ons intimideren** door de vijanden? Dit zal een scheiding aanbrengen tussen degenen die daadwerkelijk op God vertrouwen en zijn weg willen volgen en degenen die liever op eigen kracht vertrouwen en hun eigen wegen willen gaan. De laatsten kunnen veel verwarring, angst en weerstand zaaien.

De eerste vraag voor ons is: willen wij profetisch verkennen wat God voor ons heeft? Zijn wij **afgestemd op Gods Stem**? God geeft voortdurend woorden, beelden en indrukken aan zijn kinderen door. Het vergt oefening om die te kunnen onderscheiden van onze eigen woorden, beelden en indrukken. Hoe meer we met God spreken en de tijd nemen om naar Hem te luisteren, des te meer zullen we zijn Stem gaan herkennen te midden van alle andere stemmen. Zo kunnen we meer en meer afgestemd zijn op wat God voor ons klaar heeft liggen en wil laten zien.

Hoe kunnen we dit concreet doen? Hier volgt een **praktisch voorbeeld**: neem de tijd om in aanbidding te gaan. Schakel alle afleidingen uit en trek jezelf terug. Zing voor de Heer en ga met lofprijzing en dankzegging zijn poorten binnen. Maak jezelf vervolgens 'leeg' door alles wat je bezighoudt bij God te brengen. Wordt vervolgens stil voor de Heer en vraag Hem om dingen te laten zien of horen van Hem. Je kunt hier eventueel ook zachte, rustige muziek bij gebruiken. Wacht vervolgens tot er woorden, beelden of indrukken in je opkomen. Vraag of deze bij de Heer vandaan komen en of Hij er nog meer over wil laten zien, horen of voelen. Zo kan jouw gebed daadwerkelijk tweerichtingsverkeer worden: een echt gesprek van hart tot hart. Dit kan het begin zijn van een prachtig avontuur met de Heer. **Hij wil graag met ons spreken!**

De tweede vraag voor ons is: durven we het aan om ons Beloofde Land ook daadwerkelijk in te gaan nemen? **Vertrouwen we God echt?** Dit blijkt uit de woorden die je spreekt en de keuzes die je maakt. Heb jij het voortdurend over hoe moeilijk het gaat zijn en welke leeuwen en beren er op je weg staan? Of spreek jij juist voortdurend over de beloftes van God en de kracht waarmee Hij dit waar zal gaan maken? Laten we de wonderen van de Heer blijven vertellen en zijn beloftes onderstrepen. Dan zal Hij ons Zelf naar binnen leiden in de dingen die Hij ons van tevoren heeft laten zien.

In het Beloofde Land waren **letterlijke reuzen** aanwezig. Ik geloof dat onze reuzen voornamelijk geestelijk zijn. Dit zijn **demonische machten** die zich verzetten tegen Gods plannen. Wanneer wij oprecht en *all-in* op Gods weg gaan wandelen, dan komen we spoedig weerstand tegen op allerlei vlak. De boze zit niet stil, wanneer wij gaan bewegen in Gods plannen. Deze weerstand kan allerlei vormen aannemen, maar de vijand is uiteindelijk niet een mens, een zaak of een instituut. Nee, wij hebben de strijd niet te voeren met vlees en bloed, maar met de geestelijke machten, volgens Efeze 6. Onze vijanden zijn demonische vijanden, die we in Yeshua's Naam kunnen verslaan.

De boze werkt voornamelijk met **intimidatie**. Hij zal de tegenstand heftig naar voren laten komen. En hij is er blij mee als we hier zelf ook grote woorden voor gaan gebruiken. Gods Geest leert ons echter met **geloofsogen** te kijken. Wanneer wij daadwerkelijk geloven dat alle dingen mogelijk zijn, voor wie gelooft, dan vallen deze vijanden in het niet in vergelijking met God. God is veel groter dan onze vijanden. We hoeven ons niet te laten intimideren, want God heeft ons niet een geest van vreesachtigheid gegeven, maar van kracht en liefde en bezonnenheid.¹

---

¹ 2 Timotheüs 1:7.

Dit betekent niet dat het altijd makkelijk is. Onze weg met de Heer kan soms behoorlijk zwaar zijn en door **diepe dalen** heengaan. Gelukkig mogen we weten dat God Zelf ons er dan doorheen zal leiden. Maar laten we niet van tevoren, bij de aanblik van strijd, al omkeren en weglopen. Laten we juist over de strijd en het lijden heen kijken en de overwinning voor ogen houden. Dit is wat Yeshua ons voor heeft gedaan. In Hebreeën 12:1-2 staat geschreven:

*... En laten wij het oog gericht houden op de Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de **vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld**, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de Troon van God.*

We lezen in de huidige *aliyah* dat het verhaal door de **tien verspieters** behoorlijk wordt **aangedikt**. Ze hebben weliswaar drie reuzen gezien, maar in het verhaal van de tien verspieters wordt het veel groter gemaakt. Zij vertellen dat het Beloofde Land zijn inwoners verslindt en dat heel het volk uit mannen van grote lengte bestaat. Ook zeggen ze dat ze in de ogen van de reuzen als sprinkhanen waren. Zo dikken zij het verhaal behoorlijk aan en zorgen zij ervoor dat heel het volk begint te jammeren en te morren.

Zo gaat het helaas heel vaak. De **heftigste tegenstand** komt **van binnenuit**. Het zijn vaak nog niet eens de vijanden zelf, maar de broeders en zusters, die zich hierover beginnen te beklagen, die het werk van God een halt toeroepen. **Niet de reuzen** zijn het probleem voor een gelovige, maar **ongeloof is de vijand** van de gelovige. De reuzen zullen toch wel vallen onder de voet van de gelovige, maar het ongeloof van leiders en medegelovigen kan het werk van God wel te gronde richten. Laten we onszelf beproeven. Hoe zitten wij erbij? Vergroten wij onze reuzen uit? Of proclameren we dat zij zullen vallen onder onze voeten?

Terug naar de tweede *aliyah* van *Shelach*. Dit gedeelte roept een vraag op: hoe konden Ahiman, Sheshai en Talmai **nakomelingen van de reuzen** zijn? Deze waren toch allemaal omgekomen door de **zondvloed**? Het is apart om hier weer reuzen tegen te komen. Ook David komt jaren later weer een reus tegen. Kennelijk leefden zij toch nog voort. Nu moeten we weten dat de reuzen afstammelingen waren van engelen, die zich met de mensen vermengd hadden. Deze reuzen waren dus half-engel half-mens. Dit kan ervoor gezorgd hebben dat de reuzen toch niet zo 'dood' waren als de mensen, die in de zondvloed zijn omgekomen. Misschien zijn hun geesten nog op aarde rond blijven waren en hebben zij opnieuw lichamen gezocht. Soms wordt dit ook als oorsprong van de **demonen** gezien. We weten het niet precies. We horen in elk geval dat de reuzen nog lange tijd zijn blijven bestaan.

Een andere vraag is of er **vandaag de dag** nog reuzen bestaan. Sommigen beweren van wel, anderen van niet. We weten in elk geval dat de laatste generatie voor Yeshua's wederkomst vergelijkbaar zal zijn met de laatste generatie voor de zondvloed.² Als we in een tijd de reuzen terug kunnen verwachten, is het de huidige tijd wel. Laten we ons niet verwonderen als dergelijke dingen weer in de wereld voor gaan komen.

---

² Mattheüs 24:37, 2 Petrus 3:3-7.

Ik wil hier nog inzoomen op de **vallei van Eshkol**. Hier sneden de verkenners een enorme tros druiven af, die door twee personen gedragen moest worden, omdat hij zo zwaar was. Vandaar ook de naam 'Eshkol', wat 'tros' betekent. Deze vallei staat dus voor de enorme zegen van het Beloofde Land, die als eerste **buit** werd meegenomen.

De naam 'Eshkol' komen we op nog een andere plaats in de Bijbel tegen. In Genesis 14 lezen we dat Abraham een veldtocht onderneemt om zijn neef Lot te bevrijden. Hij wordt daarbij geholpen door de Kanaänitische mannen **Aner, Eshkol en Mamre**. Zij ontvangen een deel van de **buit van de koning van Sodom**. Alle drie deze namen komen we ook als plaatsnamen in de Bijbel tegen. De vallei van Eshkol hebben we net gezien. Laten we bekijken waar we de namen 'Aner' en 'Mamre' tegenkomen.

In 1 Kronieken 6:55 (in sommige vertalingen 6:70) komen we 'Aner' tegen als stad die aan de Levieten gegeven werd. De **stad Aner** werd door de halve stam van Manasse met zijn weidegronden aan de nakomelingen van de Leviet Kahat gegeven. Deze stad werd dus **als 'buit' aan de Levieten** gegeven, omdat de Levieten geen deel kregen van het ingenomen Beloofde Land. Dit is de derde keer dat we 'buit' tegenkomen.

Wat verder interessant is, is het feit dat sommige manuscripten hier '**Taanach**' lezen in plaats van 'Aner'. De stad Aner kunnen we in de geografie niet zo goed plaatsen, maar de stad Taanach wel. Deze komen we onder andere tegen in Richteren 5:19, waar staat dat de strijd van Deborah en Barak tegen Sisera bij Taanach plaatsvond. In dit vers en het daaropvolgende vers staat hier het volgende over geschreven:

*De koningen kwamen, zij streden. Toen streden de koningen van Kanaän bij Taanach, aan het water van Megiddo, maar **buit aan zilver** namen zij niet mee. Vanuit de hemel streden zij, vanuit hun banen streden de sterren tegen Sisera.*

Opnieuw komen we hier dus 'buit' tegen. Bij Taanach konden de koningen van Kanaän geen buit aan zilver meenemen, omdat zij verloren van Deborah en Barak. In vers 20 staat nog vermeld dat dit kwam door bovennatuurlijke, goddelijke tussenkomst. De sterren streden tegen Sisera. En de sterren staan in de Bijbel voor de engelen. God streed met zijn **engelenleger** tegen Sisera en de Kanaänitische volken.

Door naar de derde naam. De naam '**Mamre**' komen we in het bijzonder tegen in Genesis 18. Bij de eiken van Mamre verschijnt God samen met twee engelen aan Abraham. Hij kondigt de geboorte van Izaak aan en spreekt met Abraham over Sodom en Gomorra. Abraham neemt het uitgebreid op voor Sodom en Gomorra en probeert deze steden nog te redden. Het gaat hier niet letterlijk over buit, hoewel we wel zouden kunnen zeggen dat Abraham **Sodom en Gomorra als een soort 'buit'** probeert te redden uit het oordeel.

Het interessante is dat Mamre ook wel **Hebron** genoemd wordt in Genesis 13:18, 23:19 en 35:27. En deze plaats komen we in onze *aliyah* ook tegen. Bij Hebron woonden de **drie reuzen**, die de verspieters gezien hadden. De reuzen woonden dus bij Mamre. En daarmee komen we zowel Eshkol als Mamre in onze *aliyah* tegen.

Verder is het interessant dat Hebron uiteindelijk door Jozua aan Kaleb gegeven wordt als **buit** in het Beloofde Land. Dit staat beschreven in Jozua 14:13-14: *Toen zegende Jozua hem en hij gaf Kaleb, de zoon van Jefunne, Hebron als erfelijk bezit. Daarom werd Hebron voor Kaleb, de zoon van Jefunne, de Keneziet, tot erfelijk bezit tot op deze dag, omdat hij erin volhard had de Heer, de God van Israël, na te volgen.* We zien dus dat Hebron als bijzondere buit aan Kaleb gegeven wordt, hoewel hij geen Israëliet was. Opnieuw komen we hier de 'buit' tegen.

We zien dus dat de Kanaänieten Aner, Eshkol en Mamre buit van de koning van Sodom ontvangen. Vervolgens zien we dat bij Aner de Kanaänitische volken geen buit konden behalen. Bij Eshkol wordt de enorme druiventros als eerste buit op de Kanaänieten behaald. En bij Mamre vecht Abraham voor Sodom en Gomorra om deze als 'buit' te redden uit het oordeel. En Mamre (Hebron) wordt uiteindelijk de buit van Kaleb, de Keneziet. Zo zien we dat zich rond deze drie namen een hele **buit-uitwisseling** afspeelt, die alles met de **Kanaänitische volken en Sodom** in het bijzonder te maken heeft. In **Hebron** wordt de verhouding tussen Israël en de Kanaänieten bepaald en de buit uitgedeeld, in iedere generatie opnieuw...

Dit laat zien dat God niet zomaar buit uitdeelt, maar een heel specifieke buit voor ons op het oog heeft. Deze **specifieke buit** heeft te maken met **ons voorgeslacht**, onze afkomst en onze woonplaats. God heeft een specifiek stuk Beloofde Land voor ons klaarliggen om in te nemen. Dit kunnen geestelijke of ook materiële zaken zijn, die in de hemel aan jouw familielijn toevertrouwd zijn. Jij kunt degene zijn die deze zaken verzilvert en weer inneemt met Gods hulp. Je hebt daarbij wel **openbaring van God nodig**, zodat we niet op de verkeerde plaats strijden om de verkeerde buit. Alleen God kan ons laten weten welke roeping er op ons leven rust en wat Hij voor ons heeft klaarliggen. Als we daarin gaan wandelen, dan komen we daadwerkelijk op onze bestemming aan.

Kaleb was degene die het **volk wilde sussen**, toen de reuzen van Hebron zo uitvergroot werden. Dat staat in vers 30 vermeld. Dit kreeg hij helaas niet voor elkaar. Maar **veertig jaar later**, in een nieuwe generatie, was hij wel degene die Hebron toegewezen kreeg als erfelijk bezit. Veertig jaar eerder had hij de strijd al gewonnen door zijn geloof in de Heer. Pas veel later kreeg hij zijn rechtmatige terrein toegewezen. Dit leert ons dat we onze bestemming soms pas na lange, lange tijd bereiken. Maar dit leert ons ook dat **God trouw** blijft aan zijn beloftes. Hij zal ons in doen nemen, wat ons is toegewezen, als we Hem daarin vertrouwen en in geloof daarvoor gaan.

Dit betekent niet dat we alles zomaar kunnen 'claimen' en 'toe-eigenen'. Er wordt wel eens te gemakkelijk gezegd: 'Ga staan op de belofte en eigen het je toe'. Laten we eerst wel kijken **wat ons dan precies is toevertrouwd** en welke roeping God op ons leven heeft gelegd. Niet alles geldt altijd op dezelfde manier en voor iedereen. Zo simpel ligt het niet. Maar God kan ons **openbaring** geven over onze roeping en over wat ons is toevertrouwd, zodat we daar vol vertrouwen in kunnen gaan wandelen. Als God iets aan ons toevertrouwt, dan mogen we achter Hem aangaan en op Gods tijd ook onze voet daarop zetten. God zal laten zien wanneer en hoe. Maar we mogen ons dan in vol vertrouwen daarnaar uitstrekken en **in geloof voorwaarts gaan**.

Tenslotte wil ik nog kort terug naar de **enorme druiventros** uit de vallei van Eshkol. Er staat expliciet vermeld dat deze druiventros **door twee personen aan een stok** gedragen werd. Waarom wordt dit zo gedetailleerd beschreven? Ik geloof dat hier een bijzondere betekenis achter schuil gaat. We komen dit op het spoor als we de geschiedenis erbij pakken, die zich bij Mamre afspeelde. Daar verscheen God samen **met twee engelen** aan Abraham. Ik geloof dat dit **Yeshua** is geweest, want Yeshua is God in mensengedaante. Yeshua kwam dus met twee engelen naar Abraham toe.

Nu heeft Yeshua zich in Johannes 15 **de ware Wijnstok** genoemd. En wij zijn de ranken die door Hem druiven voortbrengen. Ik geloof dat de druiventros uit de vallei van Eshkol voor Yeshua staat. Hier werd Hij niet door twee engelen begeleid, maar door twee personen **aan een stok** gedragen. Deze stok kan naar de Wijnstok verwijzen, maar meer nog naar **het kruis**, waarin Yeshua gehangen werd. Herinner u dat Hij daar te midden van **twee misdadigers** aan het kruis hing.

Zo zien we dat Yeshua te midden van twee engelen verschijnt aan Abraham, maar dat Hij uiteindelijk te midden van twee misdadigers gekruisigd wordt. Dit was echter nodig, zodat Hij de ware Wijnstok kon zijn, die een enorme druiventros voortbracht. Die druiventros is de vrucht van zijn werk. Als wij in Yeshua geënt zijn, dan mogen wij deze vrucht helpen te dragen. De verspieters hebben dus meer verkent dan het Beloofde Land alleen. Zij mochten alvast **profetisch de vruchten verkennen**, die **Yeshua** in deze wereld zou dragen. En wat een heerlijke vruchten zijn dat!

Wat hebben we nu geleerd?

1. God zoekt de samenwerking met mensen op
2. Hij heeft de autoriteit over de aarde aan de mensen gegeven
3. Wij mogen profetisch verkennen wat God voor ons klaar heeft liggen
4. Vertrouwen we God of laten we ons intimideren door de boze?
5. We mogen over het lijden heen kijken naar de vreugde die komt
6. De heftigste tegenstand komt van binnenuit
7. Niet de reus, maar het ongeloof is onze ware vijand
8. Reuzen bestaan mogelijk nog, omdat zij half-engel half-mens zijn
9. Aner, Eshkol en Mamre waren personen en Bijbelse plaatsen
10. Deze hebben te maken met buitverdeling, de Kanaänitische volken en Sodom
11. In Hebron (Mamre) wordt de verhouding tussen Israël en Kanaän bepaalt
12. Ook ons is een specifieke buit toegewezen op basis van ons voorgeslacht
13. We hebben profetische openbaring nodig om dit toe te kunnen eigenen
14. Soms duurt het lang, maar God blijft trouw aan zijn beloftes
15. De druiventros uit de vallei van Eshkol staat voor Yeshua aan het kruis
16. In plaats van twee engelen hangen er nu twee misdadigers aan zijn zijde